DIE XIII MAII

(Fix. ex. 4 hujus.)

BEATI JOANNIS BAPTISTÆ DE LA SALLE

CONF. NON PONT.

(Omnia de communi conf. non pont. præter sequent.)

IN I. VESPERIS.

Ant. de Laud.

Ps. ut in I. Vesp. de comm. Apost.

CAPITULUM. (*Eccl.* 31).

Beatus vir, qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum ? Fecit enim mirabilia in vita sua.

HYMNUS.

Alma quem Sion celebrat beatum,
Hac die festa decet, o Joannes,
Nos tuas sacras memorare dulci
Carmine laudes.

Degis in terra comes Angelorum,
Qui student flori juvenilis ævi,
Semper in cœlis simul intuentes
Numinis ora.

Dum tenent curæ vigiles scholarum,
Sublevat mentem fidei volatus ;
Pro Deo pugnans, animas requiris
Inclytus heros.

Te pium laudant pueri patronum,
Te ducem sanctum recolunt magistri,
Te vocant cuncti meritis potentem :
Omnibus adsis.

Sit decus summæ Triadi perenne,
Quæ dat infanti resonare laudem
Integram ; linguæ fateantur omnes
Cuncta regentem.

Amen.

℣. Amavit. ℟. Stolam.

Ad Magnif. Ant. Sinite parvulos venire ad me, et ne prohibueritis eos : talium est enim regnum Dei. (*T. P.* Alleluia).

ORATIO.

Deus, qui ad salutarem pauperum eruditionem, ac dandam parvulis scientiam, beatum Joannem Baptistam confessorem excitasti, et novam per eum in Ecclesia familiam collegisti : da eos, quæsumus, qui christianam instituunt infantiam, ejusdem semper exemplis insistere et intercessione proficere. Per Dominum etc.

Ad Matutinum.

HYMNUS.

Alma quem Sion, *ut in I. Vesp.*

IN I. NOCTURNO.

Lectiones *de scrip. occurente. In Feria II. et IV. Rogat.* Beatus vir. *de Comm. 2. loco.*

In II. Nocturno.

LECTIO IV.

Joannes Baptista de la Salle, Societatis Fratrum Scholarum Christianarum institutor, Rhemis ex claro genere ortus, se præstitit adhuc puer in pietatem pronum, a sæculi illecebris omnino alienum. Audire et narrare Sanctorum gesta, dogmata Religionis edoceri, litanti Sacerdoti ministrare, pueris in choro canentibus jungi, hæc fuerunt tenellæ ejus ætatis deliciæ, quæ jam innuebant ipsum in sortem Domini esse vocandum. Puerum videre erat mitem docilemque apud magistros, comem cum sodalibus, sedulum in addicendis litterarum rudimentis. In Universitate Rhemensi, ubi philosophiæ operam dedit, carus pariter ob virtutes animique dotes magistris et æqualibus ; a quorum tamen societate abstinebat solitudini pietatisque operibus vacaturus. Annum agens decimum septimum clericali corona decoratur, et mox Canonicatu in Ecclesia Metropolitana insignitur. Lutetiam Parisiorum deinde missus, ut ad theologicas disciplinas animum converteret, in Seminario Sancti Sulpitii commoratus est, ubi quaque excelluit regularum custodia, contemptu fluxarum mundi rerum, humilitate, comitate, cæterisque Cleri virtutibus. Parentibus orbatus, in paternam domum revertitur, ut fratrum sororumque educationi incumberet. Neque tunc tamen reliquit sacram theologiam, cujus curriculum partim Rhemis, partim iterum Parisiis complevit.

R. Honestum.

LECTIO V.

Sacerdotio demum auctus, aram conscendit seraphicæ velut caritatis igne flagrans. Nec unquam in eo tepuit divinus ille ardor pietatis : quotidie enim sacrum fecit non modo sanus, sed et adversa valetudine fractus, semperque tanta religione, ut non raro qui aderant, ad meliorem frugem revocati discederent. Et quoniam noverat Sacerdotis esse animarum saluti studere, non distulit operam suam in id conferre cum omni quidem prudentia, humilitate, patientia et doctrina. Scholarum ab Infante Jesu nuncupatarum, quas Director suus instituerat ad puellarum pauperum educationem procurandam, et caritati suæ commendaverat, regimen suscepit, easque prudentissime moderari cœpit, strenue easdem defendens ab oppugnationibus, calumniis et insidiis adversariorum. Hujusmodi experimentis et laboribus divina providentia servum suum accingebat ad

opus præcipuum, quod ipsius curis paraverat, scilicet ad novam condendam religiosam familiam, quæ Christianas puerorum Scholas institueret ac dirigeret. Quod opus tunc solummodo inceptum, cum fuerit Joanni Baptistæ demandatum, ejus opera absolvi tandem potuit, ac miro modo propagari cœpit.

℟. Amavit.

LECTIO VI.

Servus igitur Dei adjunxit sibi viros probos ac pios, quos domi receptos, sumptu suo aluit, atque cum illis conversatus, favente consortio laborum, eos mente sua imbuit et instruxit. Hæc fuere incunabula Congregationis Fratrum Scholarum Christianarum, quam approbavit Benedictus tertius decimus. et rex ipse christianissimus privilegiis dotavit regio diplomate. Regula, quam discipulis suis pius institutor tradidit observavitque ipse accuratissime per quadraginta annos, pariter postea confirmata est auctoritate Apostolica. Quot vero vir Dei exantlaverit labores, quantis calumniis fuerit impetitus, quam sancte et generose hæc omnia toleraverit, quantum inter tot adversa se exhibuerit ministrum irreprehensibilem et virum juxta cor Domini, verbis dicere arduum est. Cum esset sapiens, quæsivit verba utilia et conscripsit libros spirantes suavissimos pietatis sensus et tenerrimæ juventutis captui accommodatos. Sibi semper constans, simplex, rectus, humilis et obediens, terrena quæque contemnens, abhorrens perversas doctrinas, quæ tunc Ecclesiam vexaverant, Sanctæ Sedi Apostolicæ firmiter addictus, ab honoribus alienus, dimisso canonicatu, patrimonio pauperibus erogato, ipsaque præpositura suæ Congregationis abdicata, quo rerum divinarum contemplationi liberius vacaret, se recepit in domum sancti Ionii, prope Rothomagum, quam sibi et Fratribus comparaverat ; et ibi Deo jugiter intentus, quo die Christus animam pro nobis posuit, eodem suam Christo reddidit, nondum septuagenarius, sed refertus operibus bonis, de religione optime meritus. Quem heroicis floruisse virtutibus Pius nonus declaravit, ac Leo decimus tertius, miraculis ejus intercessione patratis rite recognitis, in Beatorum albo solemniter inscripsit.

℟. Iste homo.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

LECTIO VII. (*Cap.* 18).

In illo tempore : Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes : Quis, putas, major est in regno cœlorum ? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In cap. 18 Matth. Hom. 60.

Videte ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos, conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium mœnia erexerit, et quamtum studium, curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt ; idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

℟. Iste est.

LECTIO VIII.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro fratribus omittamus, etiam eorum, quæ humilia vilia quæ nimium videntur ; sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quam-

vis tenuis atque abjectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res atque laboris plena esse videatur, omnia hæc pro fratris salute tolerabiliora facilioraque, oro, videantur : tanto enim studio tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit.

R. Sint lumbi.

LECTIO IX.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare ; cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus ? Quæ nobis spes salutis reliqua erit ? Quid majus, quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores ? Omni certe pictore, omni certe statuario, ceterisque hujusmodi omnibus excellentiorem hunc dúco, qui juvenum animos fingere non ignoret.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

Et per Horas

Ant. 1 Qui ad justitiam erudiunt multos : quasi stellæ in perpetuas æternitates fulgebunt. (*T. P.* Alleluia).

2 Venite, filii, audite me : timorem Domini docebo vos. (*T. P.* Alleluia).

3 Beatus homo quem tu erudieris, Domine, et de lege tua docueris eum. (*T. P.* Alleluia).

4 Declaratio sermonum tuorum illuminat, et intellectum dat parvulis. (*T. P.* Alleluia).

5 Bonum est viro, cum portaverit jugum ab adolescentia sua. (*T. P.* Alleluia).

Cap. Beatus vir. etc.

HYMNUS.

Qui mente, factis, pectore
Totum tibi se tradidit,
Jesu, beatum fervidis
Hymnis Joannem pangimus.

Pura ad fluenta convocans
Virtutis et scientiæ,
Ad te venire parvulos
Amore victos compulit.

Ut stilla rorans gramina,
Mentes tenellas imbuit ;
Divisque sparsit floribus
Arctam salutis semitam.

At nunc superno e lumine
Qui junctus adstat angelis
Hæc ipsa nobis impetrans
Pergat tueri infantiam.

Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre et almo Spiritu,
Da, quo beantur Cœlites,
Vultu tuo nos perfrui.

Amen.

V. Justum. R. Et ostendit.

Ad Ben. Ant. Non est voluntas ante Patrem vestrum, qui in cœlis est, ut pereat unus de pusillis istis. (*T. P* Alleluia).

ORATIO : *ut in prim. Vesp.*

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in I. Vesp. præter seq.

V. Justum. R. Et ostendit.

Ad Mag. Ant. Amen dico vobis, qui susceperit unum parvulum talem in nomine meo, me suscipit. (*T. P* Alleluia).

Concordat cum originali a S. R. C. approbato.

Imprimatur :

† EDUARDUS CAR. Arch. Marianopolitanus.

Marianopoli, die 6 decembris 1892.